

**Quæstionum Canonicarum, In Quinque Libros
Decretalium, Tomus ...**

In Lib. III. Decretalium. In quo agitur De Rebus, quae in judicium devenire solent, cujusmodi sunt, de vita et moribus Clericorum, ...

Schlüter, Georg

Augustæ Vindelicorum, 1708

§. 2. De reservationibus in aliis Pontificum Bullis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73045](#)

132 Tract. In Lib. III. Decretal. Quæstio V.

aliaque beneficia incompatibilia, adeptâ promotionis pacificâ possessione; adeoque omnia prius obtenta, & vacantia per promotionem, vel, si jam prius consecratus sit, & aliò transferatur, post spatiū 3. Mensium. c. Cum in cunctis. §. Cum verò de electione.

Not. autem, quod Extravagans expressè loquatur de beneficiis vacantibus per promotionem ad dignitates majores v.g. Episcopatum, factam Authoritate Pape, immediate, pat. ex eius verbis ibi: *per nos, seu Authoritate nostrâ promoti;* quæ clarius reddit constitutio Concordatorum Germaniæ de qua infra, cui, ut dictum est, illa Extravagans est inserta, sub his terminis: *Per nos, seu Authoritate nostrâ rarum literarum immediate collatorum,* ergo promotorum non immediate à Pontifice beneficia, propter promotionem vacantia, non intelliguntur Papæ reservata per Extravag. ad Regimen.

§. 2.

De reservationibus in aliis Pontificum Bullis.

545 **E**x his primò sunt reservationes factæ à Pio V. qui in sua Constitutione ex Apostolatus officio, & alterâ, Romanum Pontificem, sibi reservat beneficia recepta in simoniacam confidentiam, deinde per constitutionem, in conferenda, Parochias non collatas per concursum juxta Concil. Trid. Sess. 24. de Reform. c. 18. 3. Per constitutionem Sanctissimus in Christo, omnia beneficia vacantia, Episcopali Sede vacante.

Secunda est Alexandri VI. qui per constitutionem in Eminentia reservat eorum beneficia vacantia, qui offendunt ligantes in Curia Romana, corumque Judices, Advocatos, Testes, Procuratores, Notarios, &c. Tertia est Gregorii XIII. in constitutione: *Humano vix iudicio,* quæ reservantur beneficia resignata, quorum resignatio non est publicata juxta formam in ea constitutione præscriptam, quibus positis.

546 Quæstio est, an Bullæ Pontificum, quæ disponunt aliquid contrarium Concordatis Germaniæ, hoc ipso istis derogent, licet de his Concordatis nullam faciant mentionem? affirmativam sequitur

Branden super Concordatis Germaniæ q. 10. n. 8. Verùm, cùm nulla lex generalis deroget statutis particularibus, privilegiis, aut indultis, nisi quatenus exprimit, ut dicitur in c. *Cum ordinem* de refcriptis, & c. 1. de Confit. in 6. merito negatur cum Rebuff. ad Reg. 26. Parisiis l. 3. q. 6. n. 92. Accedit, quòd Nicolaus 7. in Concordatis, §. 4. hæc durare voluerit, usque dum in futuro Concilio, de consensu nationis Germaniæ, aliter fuerit ordinatum, quod haec tenus non est factum. Coeterum, quæ pertinent ad explicationem istarum reservationum colligi possunt partim ex dictis, partim ex dicendis in seqq.

§. 3.

De reservationibus contentis in regulis Cancellaria Apostolica.

A Ntequam dictas reservations proponamus, not. per regulas Cancellaria Apostolica, nihil aliud intelligi, quam certas Pontificum constitutiones, quas ipsi in principio sui regiminis, circa causas beneficiale, vel judiciales, faciunt, vel à Prædecessoribus factas confirmant, augent, vel minuant, observandas, ab his in iudicio ejusmodi causarum, qui eis præsunt. Horum natura est, ut solum durent ad vitam Pontificis, ac eo mortuo extinguantur. Unde, Sede vacante, nullam obligandi vim habent. Et cùm pro diversitate temporum, & Successorum Pontificum, non raro varientur, minuantur, augeantur, sit, quod qua hodie in ordine est, octava, v.g. apud alios Pontifices sit. 2. vel 9. &c. quod observandum est, ne ex hujus ignorantia culpentur Scriptores in Reg. Cancellaria. Ex hoc colligitur, has regulas non esse propriè leges Ecclesiasticas. Lex enim est perpetua, & obtinet etiam post mortem Legislatoris, dum vel à Successore revocetur vel contrariâ consuetudine aboleatur. c. fin. de offic. Legati.

Not. 2. Cùm hæc regulæ præscribant formam actibus celebrandis, tanquam conditionem sine qua non, actum sine tali forma celebratum, esse nullum, licet ignoretur illi annexam esse talem formam; quia nullitas actus tali casu solùm inducit ex defectu conditionis requisitæ. Coeterum actus contra tales regulas celebratus non inducit culpam, vel poenam, nisi post suffi-